II.—SPECIMENS OF THE TIBETAN LANGUAGE.

From the Kah-gyur and other classical Works.

---

1. ATTRIBUTES OF A VIRTUOUS WOMAN.

[Extracted from the *Bkah-hgyur, mdo, kha,* leaf 106-7 ; corresponding with the 12th chapter of the *Lalita vistara,* the original Sanskrit text.]

§. 236. The required qualities in a maiden who may aspire to be united in marriage with SHA'KYA are thus defined by himself :

See བཀའ་འགྱུར, མདོ, volume ཁ. leaf 106-7.

༄༅། གང་ལ་སྒྲོད་ལམ་ཡོན་ཏན་ བདེན་པའི་ཚིག་མེད་པ །
བྲིད་མེད་ཕལ་པ་གད་ཡང་ བདག་གི་རྒྱལ་ མཐུན་མིན །
གང་ཞིག་ བདག་གི་སེམས་ནི་ མངོན་པར་དགའ་བྱེད་ཅིང་ །
བག་ཡོད་ གཟུགས་དང་ ན་ཚོད་ རུས་རིགས་དག་པ་ འོས །
དེས་ ནི་ཡོན་ཏན་ཚིགས་སུ་བཅད་དེ་ཡི་གེར་བྲིས །
འདི་འདྲའི་ བུ་མོ་ མཆིས་ན་ གདག་ལ་ བཀའ་ སྩོལ་ཅིག །
སྐྱེ་བོ་ཕལ་པ་ མ་བརྨས་ བདག་ ལ་མཁོ་མ་ལགས །
ཡོན་ཏན་ བརྗོད་པ་འདི་ལྡན་ མཆིས་ན་ བདག་སྩོལ་ཅིག །
དར་ཅིང་ གཟུགས་ བཟང་ལྡན་ཡང་ གཟུགས་ཀྱི་རིགས་དང་བྲལ །
བུ་ཀུ་མ་ལ་ ཐམས་ ལྟར་ ཐམས་པའི་ སེམས་ལྡན་ཞིང་ །
གཏོང་ལ་ དགའ་སྟེ་ དགེ་སྦྱོང་ བྲམ་ཟེ་ སྦྱིན་རྒྱལ་ཅན །
དེ་འདྲའི་ བུ་མོ་ མཆིས་ན་ ཡབ་ཀྱིས་ བདག་སྩོལ་ཅིག །
གང་ལ་ང་ རྒྱལ་ ཁེངས་དང་ ཞེ་སྡང་མ་ མཆིས་ཤིང་ །
གཡོ་དང་ ཕྲག་དོག་སྒྱུ་སྤྲངས་ དྲང་བའི་ ངང་རྒྱལ་ཅན །
རྨི་ལམ་ན་ཡང་ སྐྱེས་པ་གཞན་ལ་ཆགས་དང་བྲལ །
བདག་གི་ ཁྱོས་ནི་ ཚོག་ འཚོལ་རྟག་སྡོམ་བག་མཆིས་ལ །
རྒྱགས་པ་མ་མཆིས་ མི་ གཡེང་ ཟླང་ ཁྲབ་ རྒྱལ་ འཚང་ཞིང་ །
ང་རྒྱལ་ མ་མཆིས་ འཁྲིད་དང་ བྲལ་བས་ བྲན་མོ་བཞིན །
སྒྲ་དྲི་རོ་ལ་ མ་ཆགས་ ཆང་ལ་ མ་ཆགས་ཏེ །
འདོད་ བྲལ་ བཙབ་ སེམས་ མ་མཆིས་རང་གི་ནོར་ཁྱིས་ འཚོལ །

བདེན་ལ་ གནས་ཤིང་ མི་འཕྱར་ གཡེང་བ་ མ་ལགས་པ།
ངོ་ཚའི་གོས འཆོལ་ སོད་དང་ ཁེངས་པ་ མ་མཆིས་ གནས།
ལྷ་དང་ བྲ་ཤིས་ མ་ཆགས་ རྟག་ཏུ་ཆོས་ལ་ བརྩོན།
ལུས་དང་ ངག་དང་ ཡིད་ཀྱི་ དངོས་པོ་ རབ་དག་པ།
གཉིད་དང་ རྨུགས་པ་ མི་ མངའ་ ང་རྒྱལ་ སྙེན་བྲལ་ཞིང་།
རྟོགས་ དང་ ལྡན་ལ་ ཕེགས་ པའི་ལམ་ ཉམས་ རྟག་སྤྱོད་དེ།
ཕྱོས་ སྒྲུག་ གཉིས་ལའང་ སྟོན་པ་བཞིན་ཀྱི་ རིམ་ གྲོར་ལྡན།
ཐན་དང་ ཐན་མོ་ སྲུན་ལའང་ བདག་བཞིན་ བྱམས་ སྙེལ་བ།
སྨད་འཆོང་ བཞིན་ཏུ་ བསྟན་བཅོས་ ཚོག་ འཆོལ་ཞིང་ མཁས།
སྨད་ཀྱིས་ ཉལ་ཞིང་ སྟོན་ཏུ་ མལ་ནས་ལྡང་ བཀྱིད་པ།
བྱམས་པས་རྗེས་སྙེགས་ མ་བཞིན་ རྒྱལ་ འཆོས་ མ་ མཆིས་པ།
དེ་འདྲའི་ བུད་ མེད་ མཆིས་ན་ཡབ་ཀྱིས་ བདག་སྐྱོལ་ཅིག།

དེ་ནས་རྒྱལ་པོ་ ཟས་གཙང་ མས་ ཚིགས་སུ་ བཅད་པ་ འདི་ དག་གློས་ནས ། མཙན་ན་ འདོན་ལ་ སྨས་པ ། བྲམ་ཟེ་ཆེན་པོ་ ཁྱོད་ སེར་སྐྱའི་ གནས་ཀྱི་ གྲོང་ཁྱེར་ ཆེན་པོར་ སོང་ལ། ཁྱིམ་ཐམས་ཅད་ཏུ་འང་ སོང་སྟེ། བུ་མོ་དག་ ལྟོས་ལ་ གང་ལའང་ རྩང་སྟེ་ ཡོང་ཏན་ དེ་ལྟ་བུ་དག་ཡོད་ན། — — — བུ་མོ་དེ་དག་ འདིར་འོན་ཅིག — — དེའི་ཚེ་ ཚིགས་སུ་ བཅད་པ་ འདི་དག་ཀྱང་སྨྲས་སོ :

རྒྱལ་རིགས་བྲམ་ཟེའི་བུ་ མོ་དང་ །། རྗེའུ་རིགས་དམངས་རིགས་དེ་བཞིན་ཏེ།
སུ་ལ་ཡོན་ཏན་འདི་ཡོད་པའི །། བུ་མོ་དེ་ནི་འདིར་འོན་ཅིག།
ང་ཡི་བུ་འདི་རིགས་དག་དང་ །། ཟུས་ལ་ངོ་མཚར་འཛིན་མ་ཡིན།
ཡོན་ཏན་བདེན་པ་ཆོས་ཀྱི་ཉམས །། དེ་ལ་འདི་ཡི་ཡིད་དགའོ །།

Translation.

"No ordinary woman is suitable to my taste and habits; none who is incorrect in her behaviour; who has bad qualities, or who does not speak the truth. But she alone will be pleasing and fit for me, who, exhilarating my mind, is chaste, young, of good complexion, and of a pure family and descent." He indited a catalogue of these qualifications in verse, and said to his father, "If there shall be found any girl with the virtues I have described, since I like not an unrestrained woman, let her be given to me in marriage." "She, who is young, well portioned, and elegant, yet not boastful of her beauty, (lit. with her body;)—who is affectionate towards her brother, sister, and mother;—who, always rejoicing in giving alms, knoweth the proper manner how to bestow them on the priests and brahmans:—if there be found any such damsel, father, let her be brought to

me. One, who being without arrogance, pride, and passion, hath left off artifice, envy, deceit, and is of an upright nature;—who even in her dreams hath not lusted after any other man;—who resteth content with her husband, and is always submissive and chaste: —who is firm and not wavering;—who is not proud or haughty, but full of humility like a female slave;—who hath no excessive fondness for the vanities of sound, smell, taste, (music, perfumes, and exquisite meats,) nor for wine;—who is void of cupidity;—who hath not a covetous heart, but is content with her own possessions;—who, being upright, goeth not astray; is not fluctuating; is modest in her dress, and doth not indulge in laughing and boasting;—who is diligent in her moral duties, without being too much addicted to the gods and festivals (or righteous overmuch). Who is very clean and pure in her body, her speech and her mind;—who is not drowsy nor dull, proud nor stupid;—but being of good judgment, doth every thing with due reflection;—who hath for her father and mother-in-law equal reverence as for a spiritual teacher;—who treateth her servants, both male and female, with constant mildness;—who is as well versed as any courtesan in the rites and ceremonies described in the Shastras;—who goeth last to sleep and riseth earliest from her couch:—who maketh every endeavour with mildness, like a mother without affection;—if there be any such maiden to be found, father, give her unto me as a wife."

Afterwards, the king (Sans. *Shaddhodana*, Tib. *Zas-Qtsang-ma*), directs his brahman minister (Sans. *Purohita*, Tib. M*dhun-na*-hdon), to go into the great city of *Capila-vastu*, (Tib. *Ser-skya*-qz*hi*,) and to inquire there in every house after a girl possessed with these good qualities, shewing at the same time SHAKYA's letter, and uttering two *Slokas*, or verses, of the following meaning:

"Bring hither that maiden who has the required qualities, whether she be of the royal tribe, or of the brahman caste; of the gentry, or of the plebeian class. My son regardeth not tribe nor family extraction: his delight is in good qualities, truth, and virtue alone."

2. VERSES AGAINST WEARING THE VEIL.

The objections of the Buddhists to the seclusion of woman may be gathered from the following imaginary conversation of SHAKYA's wife, extracted from the Kah-gyur, Do. vol. Kh. leaf 120-121, (corresponding with the Sanskrit *Lalita vistara*,) at the end of the 12th chapter.

§. 237. ༄༅། དེ་ནས་ཤཱཀྱའི་བུ་མོ་ས་འཚོ་མ་ ཚོ་བླུག་གམ་ནང་མི་གང་ མཐོང་ཡང་རྟུང་སྟེ། གདོང་མི་སྡེད་དོ། དེ་དག་གྱང་དེ་ལ་བག་སར་མོ་ནི་ཞུམ་ཞུམ་པོར་འདུག་ པའི་རིགས་ན། འདི་ནི་རྣག་རྩ་མ་གཡོགས་སོ་ཞེས་འཕྱ་སྨོད་ཅིང་ མི་སྟན་པར་ནྲེར་རོ།། དེའི་ཚེ་ ཤཱཀྱའི་བུ་མོ་ས་འཚོ་མས་ གདམ་ དེ་ཐོས་ནས་ ནང་མི་རྣམས་ཀྱི་ མཚན་ཙ་ འཙུག་སྟེ། ཚིགས་སུ་བཅད་པ་འདི་དག་སྨྲས་སོ།།

1. "འཛུག་དང་ འགྲེང་དང་འཆག་པ་ལ། །འཕགས་པ་དག་ནི་མ་གཡོགས་ མཛེས། །
ནོར་བུ་རིན་ཆེན་ འོད་གསལ་བ། །རྒྱལ་མཚན་རྩེ་མོར་ གསལ་ན་མཛེས།།

2. འཕགས་པ་ འགྲོ་ནའང་ མཛེས་པ་སྟེ། །འོང་ནའང་ དེ་བཞིན་ མཛེས་པ་ཡིན། །
འགྲེང་བའམ་དེ་ བཞིན་ འཛུག་པ་དང་། །ཐམས་ཅད་ཙ་འང་ འཕགས་པ་མཛེས།།

3. འསགས་པ་སྨྲ་ནའང་ མཛེས་པ་སྟེ། །མི་སྨྲར་ འཛུག་གྱང་ དེ་བཞིན་ མཛེས། །
དཔེར་ན་ ཀ་ལ་པིང་ཀ་ནི། །མཐོང་ དང་སྒྲ་ཐོས་དེ་བཞིན་ནོ།།

4. ཀུ་ཤའི་གོས་ནི་ ཕྱོན་པ་དང་། །གོས་ངན་ ཕྱིན་དང་ལུས་ རིད་པ། །
དེ་ནི་རང་གི་ གཟི་ཡིས་ མཛེས། ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་ཡོན་ཏན་ བརྒྱན།།

5. གང་ལ་སྡིག་པ་མེད་གྱུར་པ། །འཕགས་པ་ཀུན་དུ་དགེ་བ་ཡིན། །
ཕྲིས་པ་སྡིག་པ་བྱེད་པ་ནི། །རྗེ་སྟེད་བརྒྱན་གྱང་ མཛེས་མ་ཡིན།།

6. གང་དག་ སྙིང་ལ་ སྡིག་པ་ཡོད་ཅིང་ ཚིག་ འཇམ་པ།
དེ་དག་ རྩག་གི་ བུམ་པར་ བཅུད་རྩི་ སྦྲུགས་པ་ བཞིན།
ཐག་གི་ སེར་ག་ སྦྱུབ་པ་ལྟ་བུར་ ནང་ ཡང་ སྦྱུབ།
དེ་འདྲ་ དེ་དག་ སྤྲུལ་གྱི་ཁ་ལ་ ཀུག་པ་ བཞིན།།

7. དེས་པ་དེ་དག་ གན་ཏུ་ ཀུན་འོང་ ཀུན་ཕྱུག་ འཚོལ།
འབབ་ སྤྲིགས་ ཐམས་ཅད་ ལྟ་བུར་ འགྲོ་བ་ཀུན་ཕྱིས་གསོ།
འཕགས་པ་དག་ནི་ རྟག་ཏུ་ འོ་ཞེས་ བཀད་ བུམ་འདྲ།
བདག་ ཉིད་ དག་པ་དེ་ འདྲ་ མཐོང་ན་ བཀྲ་ཤིས་ དགེ།།

8. གང་དག་ སྡིག་པའི་ སྒྲགས་པོ་ཕྱུན་རིང་ ཡོངས་ སྤོང་ ཞིང།
དགེ་བའི་ བཤེས་ གཉེན་ རིན་པོ་ཆེས་ནི་ ཡོངས་ བརྟུང་ལ།
སྡིག་པ་ རྣམ་སྤྲོད་ སངས་རྒྱས་ ཆོས་ལ་ མངོན་ ཆགས་པ།
དེ་ལྟ་བུ་དག་ མཐོང་བ་ བཀྲ་ཤིས་ འབྲས་བུ་ ཡོད།།

9. གང་དག་ལུས་ བསྒམས་ ལུས་ཀྱི་སྒྲོན་ རྣམས་ རབ་ བསྒམས་དང་།
གང་དག་ ཚིག་ བསྲམས་ ཏག་ཏུ་ ཚིག་ འཆལ་མེད་ གྱུར་ལ།
དབང་པོ་ སྡམ་ ཤིང་ ཤིང་ཏུ་ བསྒམས་ལ་ཡིད་དང་བ།
དེ་ལྟ་བུ་ དག་ གདོང་ གཡོགས་ཏེ་ནི་ ཅི་ཞིག་ཕྱ།།

10. གལ་ཏེ་ ལུས་ལ་ གོས་ནི་ སྟོང་གིས་ གཡོགས་ གྱུར་ གྱང་།
གང་དག་ སེམས་ བཀུས་ངོ་ ཚ་མེད་ ཅིང་ཁྲེལ་ མེད་དང་།

གང་དག་ འདི་ འདྲའི་ ཡོན་ཏན་མེད་ཅིང་ བདེན་ ཚིག་མེད །
དེ་དག་ སྨིན་མོ་བས་ཀྱང་ སྨྲིན་མོར་ འཛེག་ ཧེན་རྟུ །

11. གང་ཞིག་ སེམས་ སྲས་ རྟག་ཏུ་དབང་པོ་ བསྡམས་སྒྱུར་ཅིང་ །
བདག་གི་ སྐྱོན་ ཆོག་ སེམས་ཅན་ གཞན་ལ་མི་ སེམས་པ །
དེ་འདྲ་བ་དག་གི་ཟླ་ བཞིན་ཏུ་མ་ གཡོགས་ སྣང་ །
དེ་འདྲ་བ་དག་ གདོང་ གཡོགས་ཏེ་ནི་ཅི་ཞིག་བྱ །།

12. གཞན་ཡང་ །
རྣང་སྤྱོད་ བདག་ཉིད་ ཆེ་དང་ གཞན་ སེམས་ སྤྲོ་མཁས་དང་ །
དེ་བཞིན་ ལྷ་ཚོགས་ དག་གིས་ ཁོ་མོའི་ བསམ་པ་དང་ །
ཁོ་མོའི་ཚུལ་ ཁྲིམས་ ཡོན་ཏན་ སྨྲམ་དང་ བག་ཡོད་ མཁྱེན །
དེ་ལྟ་བས་ན་ ཁོ་མོས་ གདོང་ བཀབ་ ཅི་ཞིག་ དགོས །།"

དགེ་སློང་དག། རྒྱལ་པོ་ཟས་གཙང་མས་ ཤཱཀྱའི་བུ་མོ་ ས་འཚོ་མའི་ སྤོབས་པ་དང་ བསྟན་པའི་ ཚིགས་སུ་བཅད་པ་ རྣམ་པ་ འདི་ལྟ་བུ་ འདི་ཐོས་སོ ། ། ཐོས་ནས་ཀྱང་ ཚིམ་ཞིང་ མགུ་ལ་ཡི་རངས་ཏེ་རབ་ཏུ་དགའ་ཞིང་ དགའ་བ་དང་ཡིད་ བདེ་བ་སྐྱེས་ནས་ ། རས་ བཙོས་བུ་བཟང་པོ་ རིན་པོ་ཆེ་ ཅ་མས་སྤྲས་པ་ཟུང་གཅིག་དང་ ། མུ་ཏིག་གི་ དོ་ཤལ་སྲང་བྱེ་བ་ བརྒྱ་སྟོང་ རི་བ་དང་ ། མུ་ཏིག་དམར་པོ་ བཟང་ པོས་སྤྲས་པའི་ གསེར་གྱི་ ཕྲེང་བས་ ཤཱཀྱའི་བུ་ མོ་ས་ འཚོ་མ་ལ་ བཀབ་ནས་ ཆེད་དུ་བརྗོད་པ་འདི་ ཆེད་དུ་ བརྗོད་དོ* །།

13. " ཁོ་བོའི་བུ་ནི་ ཡོན་ཏན་ ཇི་འདྲས་ བརྒྱན་པ་དང་ །
མཉམ་མ་ རང་གི་ཡོན་ཏན་ ཇི་ལྟར་ རབ་སྣ་བ །
སེམས་ཅན་དག་པ་དེ་ གཉིས་ ཕྲད་པར་ གྱུར་པ་ནི །
མར་དང་ མར་གྱི་ ཉིང་ཁུ་ ཇི་ལྟར་ འདྲ་བ་ བཞིན །།"
སྒྱུ་རྩལ་བསྟན་པའི་ལེའུ་ སྟེ་བཅུ་ གཉིས་པའོ །།

[This is the twelfth chapter; On the displaying of dexterity in the arts.]

Literal Translation.

Thereafter SAHTS'HOMA† (S. GOPA) the daughter of SHAKYA (*Lagna bĕchonchan :* ལག་ན་བེ་ཅོན་ཅན, the gladiator) when in the sight of her father-in-law, and mother-in-law, or of any of the domestics, neglects to conceal her face (with a veil). They say of her : "It would be proper that this new bride remain with some restraint, for she never veileth herself."

* These few lines of the text are translated only in general terms.

† Shis is called also GRAGS *H*DSIN-MA, the celebrated woman, (གྲགས་འཛིན་མ, in Sans. YASHODHARÁ.)

Then, SHATS'HOMA, the daughter of SHAKYA (the gladiator), having heard this disagreeable upbraiding and talk of herself, sitting before the domestics uttered the following verses:

1. " Sitting, standing, and walking, those that are venerable, are pleasing when not concealed. A bright gem will give more lustre if put on the top of the standard. 2. The venerable are pleasing when they go; they are agreeable also when they come. They are so whether they stand, or whether they are sitting. In every manner the venerable are pleasing. 3. The man excellent in virtue is pleasing when he speaks; he is so also when he sits still. As an example, doth not the *Kalapinka* bird appear more beautiful when she chaunteth her lovely song in your presence? 4. The venerable man who putteth on a garment made of the *kusha* grass, or whose squalid clothing concealeth not his emaciated body, still shineth with his own lustre. He that hath good qualities is adorned by those qualifications. 5. They who have put off all vices are venerable. Fools, committing vices, how much soever they be adorned, are never pleasing. 6. Those that have malice in their heart, yet speak a sweet language, are like a poisoned bowl into which nectar is poured; or a cleft on a rock that is rough both inside and outside. Communion with such men is like contact with the mouth of a snake. 7. With respect to the venerable, all resort to them, all reverence them. They are supported and cherished by all men, as the stairs descending to the water's edge are kept in repair by the multitude. The venerable are always like a bowl full of milk and curd. It is a great happiness to see human nature capable of such purity. 8. Fraught with blissful consequences is the gift of such men as have renounced the company of the wicked, and being directed by a venerable religious guide, are become enamoured of the doctrine of the most perfect (Buddha). 9. For such as have restrained their body, have suppressed the several defects of it, have refrained their speech, and never used a deceitful language; and having subdued the flesh, are held in restraint by a pure conscience: for such, to what purpose is the veiling of the face? 10. They that have a cunning heart are impudent and shameless; and having not the required qualities, do not speak the truth:—though they should cover their body even with a thousand clothes, they would go about in the world more naked than the unclothed. 11. They that have concealed their passions, and have kept them under subjection, and are content with their own husbands, and think not on any other;—such women, when not concealed by a veil, shine forth like the sun and moon: for such, to what purpose is the veiling of the face? 12. Moreover, DRANG-SRONG, (S. *Ris'hi,*) the great Lord (God), who is wise in knowing the hearts of others

yea, also the whole company of the gods, know my thoughts, my good morals, my virtues, my vows, and my chastity. Therefore, why should I conceal my face?"

Zas-Qtsang-ma, (S. *Shuddhodana*, the father of SHAKYA,) her father-in-law, was much pleased with these expressions, and presented her with several precious things. He uttered at the same time a *slôka*, the meaning of which is this: 13 "My son being adorned with such qualities as he has, and my daughter-in-law having such virtuous qualifications as she describes; to see two such pure persons united together, is like when butter and ghee (clarified butter) are mixed together."

3. RATNAVALI'S LETTER TO SHAKYA.

§. 238. *Mutig-chen*, (S. *Ratnavali*,) a young princess of Ceylon, the daughter of the king of Singala, having been informed by some merchants of Central India (*Madhyam*) of Buddha and of his doctrine, she was much pleased with it; and, when those merchants returned home, she sent some presents to CHOM-DAN-DAS (SHAKYA), with a letter of the following contents:

༄། ལྷ་དང་ལྷ་མིན་མི་ཡིས་ཕྱག་བགྱིས་པ། །སྐྱེ་དང་བསྒྲུང་དང་བསྙེངས་ལས་ངེས་གྲོལ་ཞིང་། །
གཙོ་བོ་གྲགས་པ་རྒྱ་ཆེར་རབ་གྲགས་པ། །དྲང་སྲོང་བདུད་རྩི་ཆ་ལས་ཐུགས་རྗེས་གནོང་། །

"Reverenced by the *Suras*, *Asuras*, and men; really delivered from birth, sickness, and fear; Lord! who art greatly celebrated by thy far extending renown, from the sage's ambrosial portion, kindly grant me! (meaning religious instruction or wisdom.")

SHAKYA received this letter, and sent to the princess a picture of *Buddha* on cotton cloth, with some verses written above and below the image, containing the terms upon which refuge is obtained with *Buddha*; *Dharma*, and *Sangha*, and a few fundamental articles of the faith; together with two stanzas recommendatory of Buddhism. In a letter to the king of Singala, SHAKYA prescribes with what solemnity this image should be received, the letter perused, and made known in Ceylon.

The stanzas are these. See *Dulvá*, vol. 5, leaf 30.

1. ༄། བརྩམ་པར་བྱ་ཞིང་འབྱུང་བར་བྱ། །སངས་རྒྱས་བསྟན་ལ་འཇུག་པར་བྱ། །
འདམ་བུའི་ཁྱིམ་ན་གླང་ཆེན་བཞིན། །འཆི་བདག་སྡེ་ནི་གཞོམ་པར་བྱ། །
2. གང་ཞིག་རབ་ཏུ་བག་ཡོད་པར། །ཆོས་འདུལ་འདི་ལ་སྤྱོད་གྱུར་པ། །
སྐྱེ་བའི་འཁོར་བ་རབ་སྤངས་yས། །སྡུག་བསྔལ་ཐ་མར་བྱེད་པར་འགྱུར། །

1. "Arise, commence a new course of life. Turn to the religion of *Buddha*. Conquer the host of the lord of death, (the passions,) that are like an elephant in this muddy

house, (the body,) (or conquer your passions, like as an elephant subdues every thing under his feet in a muddy lake.) 2. Whoever has lived a pure or chaste life, according to the precepts of this *Dulvá*, shall be free from transmigration, and shall put an end to all his miseries."

4. Compendium of the doctrine of Buddha in one sloka.

§. 239. ༄༅།། སྡིག་པ་ཅི་ཡང་མི་བྱ་སྟེ། — "No vice is to be committed,
དགེ་བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པར་བྱ། — Virtue must perfectly be practised,—
རང་གི་སེམས་ནི་ཡོངས་སུ་གདུལ། — Subdue entirely your thoughts.
འདི་ནི་སངས་རྒྱས་བསྟན་པ་ཡིན། — This is the doctrine of *Buddha*."

5. A Moral Maxim.

§. 240. ༄༅།། ཐམས་ཅད་ཆོས་ནི་མཉན་པར་བྱ། །ཐོས་ནས་རབ་ཏུ་གཟུང་བྱ་སྟེ།
" གང་ཞིག་བདག་ཉིད་མི་འདོད་པ། །དེ་དག་གཞན་ལ་མི་བྱའོ།།"

See བསྟན་འགྱུར, མདོ, vol. གོ, leaf 174.

The same in English.

Hear ye all this moral maxim, and having heard it keep it well: "Whatever is unpleasing to yourself never do it to another*." (Do unto others as you would be done by.)

6. Another Maxim.

§. 241. ༄༅།། འཇིག་རྟེན་བདེ་བ་ཇི་སྙེད་པ། །དེ་ཀུན་གཞན་བདེ་འདོད་ལས་བྱུང་།
འཇིག་རྟེན་སྡུག་བསྔལ་ཇི་སྙེད་པ། །དེ་ཀུན་བདག་བདེ་འདོད་ལས་བྱུང་།

See བསྟན་འགྱུར, མདོ, vol. ལ, leaf 27.

English.

Whatever happiness is in the world, it has all arisen from a wish for the welfare of others.
Whatever misery (distress) is in the world, it has all arisen from a wish for our own welfare.

7. Why God is called Konchok, in Tibetan, "The Chief of Rarity."

§. 242. ༄༅།། (དཀོན་མཆོག, *d*kon *m*chhog, rare or precious chief)
འབྱུང་བ་དཀོན་ཕྱིར་དྲི་མེད་ཕྱིར། །མཐུ་ལྡན་ཕྱིར་དང་འཇིག་རྟེན་གྱི།
རྒྱན་གྱུར་ཕྱིར་དང་མཆོག་ཉིད་ཕྱིར། །འགྱུར་བ་མེད་ཕྱིར་དཀོན་མཆོག་ཉིད།།

See the དཀར་ཆག (Index) to the Kah-gyur; also, elsewhere.

English.

On account of his rare appearance (manifestation), *and on account of* his spotlessness, *and on account of* his power, *and on account of* his having become the ornament of the world,

* The phrase that expresses this moral maxim, both in Latin and French, agrees very closely with the Tibetan text; thus, in Latin: "Quod tu tibi non vis, alteri non feceris." In French: "Ne faites pas à autrui ce que vous ne voudriez pas qu'on vous fît." See also St. Matth. vii. 12.

and on account of his being chief and immutable, he is called the chief of rarity (or the rarest Being).

8. Who is the Supreme of all ?

སྟོན་པ་གཽ་ཏ་མས་བྲམ་ཟེ་པད་མའི་སྙིང་པོ་ལ་།

By the teacher Goutama, (Shakya) to a brahman (called) Padma Garbbha.

See འདུལ་བ, vol. ཁ, leaf 190, in the བཀའ་འགྱུར.

§. 243. ༄༅ ། ། སྦྱིན་སྲེག་མཆོད་སྦྱིན་རྣམས་ཀྱི་མཆོག ། །སྡེབ་སྦྱོར་མཆོག་ནི་ཉི་མའི་ལྷ།
མི་ཡི་མཆོག་ནི་རྒྱལ་པོ་སྟེ། །ཆུ་མཚོ་ཆུ་བོ་རྣམས་ཀྱི་མཆོག །
ཟླ་བ་རྒྱུ་སྐར་རྣམས་ཀྱི་གཙོ། །ཉི་མ་སྣང་བྱེད་རྣམས་ཀྱི་གཙོ།
སྟེང་དང་འོག་དང་ཐད་ཀར་ཡང་། །འགྲོ་བའི་འགྲོ་བ་ཇི་སྙེད་པ།
ལྷ་དང་བཅས་པའི་འཇིག་རྟེན་ན། །སྨྲ་བའི་མཆོག་ནི་རྫོགས་སངས་རྒྱས། །

Translation.

Burnt-offering (of fragrant substances) is, the chief of all sacrifices. The prince of poetry (or versification) is, the god (or regent) of the sun. (Apollo). The chief of men is, the king. The ocean is the chief of all waters. The moon is the principal of the planets (moving stars). The sun is the principal of all the luminous bodies. Whatever walking (rational) beings are in this world, above, below, and round about (us), including all the gods (angels) also, the speaking (or rational) chief (of them all) is, THE ALL-PERFECT BUDDHA.

9. Who is the true Protector ?

§. 244. ༄༅ ། ། ཚངས་པ་དང་ནི་ཁྱབ་འཇུག་དང་། །མཧཱ་དེ་ཝ་ལ་སོགས་དང་།
ཀླུ་དང་གནོད་སྦྱིན་གྲུལ་བུམ་དང་། །ཉི་མ་ཟླ་བ་གཟའ་རྣམས་དང་།
རི་འམ་མཚོ་འམ་ལྗོན་ཤིང་དང་། །རྡོ་དང་རི་ཡི་ལྷ་རྣམས་ནི།
དེ་དག་ཐམས་ཅད་སྐྱབས་མ་ཡིན།
དམ་པའི་དོན་ཏུ་འགྲོ་བ་ཡི། །སྐྱབས་ནི་སངས་རྒྱས་ཉག་གཅིག་ཡིན།
ཆོས་རྣམ་གཉིས་དང་འཕགས་པའི་ཚོགས། །གཏན་གྱི་སྐྱབས་མཆོག་མ་ཡིན་ནོ། །

See བཀའ་འགྱུར, རྒྱུད, vol. ཁ, རྒྱུད་བླ་མ, (Sans. *Uttara Tantra.*)

Translation.

BRAHMA, VISHNU, and the great God (ISHWARA) et cet. ;—the *Nágás*, *Yakshás*, and *Kumbhandás* (demi-gods) ;—the sun, the moon, and the planets; any mountain (or hill), lake, and green tree; any rock (or large mass of stone,) and the hill gods,—all these are no protections. The only refuge for him, who aspires to true perfection, is BUDDHA alone. The two kinds of moral instruction (dogmatic and argumentative), and the collective body of priests, are no permanent refuge.

10. With whom refuge may be taken.

See བསྟན་འགྱུར། བསྟོད་ཚོགས, vol. ཀ, leaf 89.

§. 245. ༄༅། །གང་ལ་སྐྱོན་ནི་མི་མངའ་ཞིང་། །ཡོན་ཏན་དཔག་མེད་མངའ་བ་དང་། །
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་དང་ཐུགས་རྗེ་ཅན། །དེ་ལ་བདག་ནི་སྐྱབས་སུ་མཆི། །

Translation.

Who is void of all defects, and who abounds with immense good qualities (perfections); who is all-knowing and merciful, to Him will I fly for protection.

10. On the same subject.

Ibid. leaf 47-48.

§. 346. ༄༅། །གང་ལ་སྐྱོན་ཀུན་ཡོད་མིན་ལ། །ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཡོད་གྱུར་ན། །
ཚངས་དང་ཁྱབ་འཇུག་དབང་ཕྱུག་ཆེ། །དེ་ཡང་བདག་གི་སྟོན་པ་ཡིན། །

Translation.

In whom there are no defects, and who has all the perfections (required in a Buddha); be he called Brahma, Vishnu, or the great Ishwara. He also is my teacher (or Buddha).

---

11. Here follow two specimens of Tibetan translation from the great Sanscrit Epic, the *Mahá Bhárata*, by Vyása, the Rishi, called in Tibetan དྲང་སྲོང་རྒྱས་པ (Drang srong *r*gyas-pa, meaning: the copious hermit or sage); first, the speech of Arjuna, and secondly, a short description of the quality of the soul.

11. The address of Arjuna to Vishnu.

Extracted from the Stan-gyur བསྟོད་ཚོགས, vol. ཀ leaf 25, also leaf 51, 52.

§. 247. ༄༅། །ཀུན་ཏིའི་བུ་ནི་དེ་བལྟས་ནི། །ཐམས་ཅད་གཉེན་ཏུ་ཉམ་པར་གནས། །
མཆོག་ཏུ་བརྩེ་བས་ནོན་པ་ཡིས། །ཞུམ་པ་ཡིས་ནི་འདི་སྐད་སྨྲས། །
ཁྱབ་འཇུག་གཉེན་རྣམས་མཐོང་བས་ན། །འཐབ་པར་འདོད་དེ་གནས་པ་ལ། །
བདག་གི་ལུས་ནི་ཞུམ་གྱུར་ཅིང་། །ཁ་ཡང་ཡོངས་སུ་སྐམ་པར་བྱེད། །
ང་ཡི་ལུས་ནི་འདར་གྱུར་ཅིང་། །སྤུ་ཡང་ནམ་པར་ལྡང་བར་འགྱུར། །
གཞུ་ནི་ལག་ནས་ལྷུང་གྱུར་ཅིང་། །པགས་པའང་ཡོངས་སུ་ཚིག་པར་འགྱུར། །
ང་ཡི་ཡིད་ནི་ནམ་འཁོར་བས། །གནས་པར་ཐུབ་པར་ནུས་མ་གྱུར། །
གང་གི་དོན་དུ་རྒྱལ་སྲིད་དང་། །ལོངས་སྤྱོད་བདེ་བ་འདོད་གྱུར་པ། །
དེ་ཉིད་སྲོག་དང་ནོར་རྣམས་ནི། །སྤངས་ནས་ང་དང་འཐབ་པར་གནས། །

Translation.

The son of Kunti (Arjuna), perceiving that they were all his relations, being greatly affected through compassion for them, and seized with horror, thus said :

"Having beheld, O Vishnu, my kindred waiting ready for the fight, my body is seized with horror, my mouth also is entirely dry; my frame trembleth with anguish, the hair standeth on end upon my body; my bow escaped (escapeth) from my hand, my skin also is all over parched. My mind being in confusion, I am unable to fix it. Those for whom I wished dominion, wealth, and the enjoyments of life, they, abandoning life and fortune. are ready to fight against me."

12. The Nature of the soul.

Ibid. leaf 35.

§. 248. ༄༅། །འདི་ནི་མཚོན་གྱིས་མི་གཅོད་ཅིང་། །འདི་ནི་མེ་ཡིས་མི་འཚིག་ལ།
ཆུ་ཡིས་འདྲུལ་བར་མི་འགྱུར་དེ། །འདི་ནི་རླུང་གིས་སྐེམས་མི་འགྱུར། །

Translation.

The weapon cutteth it (this) not; the fire burneth it not; the water corrupteth it not; the wind drieth it not away*.

13. How the doctrine of Shakya should be received by the learned, and the priests.

See བཀའ་འགྱུར, མདོ, vol. ཁ leaf 230, also བསྟན་འགྱུར, མདོ, vol. ཚོ leaf 26, and elsewhere.

§. 249. ༄༅། །བསྲེགས་བཅད་བརྡར་བའི་གསེར་བཞིན་དུ། །མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཡོངས་བརྟགས་ནས།
བདག་གསུང་བླང་བྱ་དགེ་སློང་དག །གུས་པའི་ཕྱིར་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །

Translation.

Priests! like as gold is tried by burning, cutting and filing, the learned must examine my commandments (doctrine) and receive them accordingly, and not out of respect (for me).

14. Shakya of the Scythian race.

བཀའ་འགྱུར, མདོ, vol. ཙ, leaf 288, 291, in the Lankavatara Sutra.

§. 250. ༄༅། །ང་ནི་ཤཱ་ཀ་ཡ་ནའི་རིགས། །གཙང་མའི་གནས་ནས་བྱུང་བ་སྟེ།
མྱ་ངན་འདས་པའི་གྲོང་འགྲོ་བའི། །ཆོས་ནི་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་སྟོན། །

Translation.

I (Shakya) am of the Scythian nation, born of an undefiled place. I teach a religion (doctrine) to animal beings (men) for entering into the city exempt from pain, (i. e. I teach how to be emancipated, or delivered from bodily existence.)

* When the author was prosecuting his Tibetan studies at the monastery of Kanum, he was struck with two passages in the *Stan-gyur* collection, which he immediately recognised as having met with in a duodecimo volume of Robertson's Disquisition on India, presented to him by Mr. Moorcroft in Cashmír. The two extracts in the text above are those alluded to; he mentioned to Dr. Gerard having found these Tibetan translations from the Mahábhárata, and was some months afterwards surprized to see in the Calcutta newspapers, an announcement that he had discovered the *lost volumes* of that great Indian epic! The object of the present note is merely to correct the misapprehension which thus got abroad, as it was only from Dr. Wilkin's English translation of the passages in question that he was enabled to recognise the Tibetan translations to be taken from the same work.

15. Moral Sentence.

The following moral sentiment taken from Chan'aka's Nití Shástra: "*Svadéshé pújyaté Rájá ; Vidván sarvatra pújyaté,*" (the literal version of which, in Latin, is: "*Suo regno colitur rex ; doctus ubique colitur,*") has been thus rendered by the Tibetans :

§. 251. ༄༅ ། རྒྱལ་པོ་རང་གི་ཡུལ་ན་བཀུར། ། ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་ཀུན་ཏུ་བཀུར། །

A king is honoured in his own dominion ; a talented man is everywhere respected.

---

16. Remarkable Sayings,

(taken from a work entitled, in Tibetan : ༄༅། ལེགས་པར་བཤད་པ་རིན་པོ་ཆེའི་གཏེར་ཞེས་བྱ་བའི་བསྟན་བཅོས ། in Sanscrit : *Subhás'hita Ratna Nidhi Náma Shástra,* that is, "A Work of Elegant Sayings, entitled : *A Treasury of Jewels,*" written by *Kungá Gyel-tsan* (ཀུན་དགའ་རྒྱལ་མཚན), in Sanscrit *A'nanda Dwaja,* the celebrated *Sa-skya Pánd'ita,* in the 13th century after Christ.)

---

§. 252. ༄༅། སངས་རྒྱས་མགོན་པོ་ཡོངས་སྤངས་ཏེ ། ། ལྷ་གཞན་ཆོ་ལ་ཕྱག་བྱེད་པ །
སྐོ་དན་གང་སྒའི་འགྲམ་ཙ་ནི ། ། སྐོམ་ནས་ཁྲོན་པ་བྱེད་དང་མཚུངས ། །

He who entirely rejects Buddha, the Patron, and pays reverence to other Gods, acts like that foolish man, who, being thirsty, sinks a well on the bank of the Ganges.

༄༅། ཤེས་རབ་དང་མཉམ་མིག་མེད་དེ ། ། མོངས་པ་དང་མཉམ་མུན་པ་མེད །
ནད་དང་འདྲ་བའི་དགྲ་མེད་དེ ། ། འཆི་བ་དང་མཉམ་འཇིགས་པ་མེད ། །

There is no eye like the understanding: there is no blindness like ignorance : there is no enemy like sickness : nothing dreaded like death.

༄༅། ནོར་རམ་རིག་པ་ལྡན་གྱུར་ན ། ། དམན་པ་རྣམས་ནི་རེགས་པར་འགྱུར །
གོ་འཕང་གཉིས་པོ་དེ་དག་གིས ། ། མཁས་པ་ཤིན་ཏུ་དུལ་བར་འགྱུར ། །

Low-minded men, should they become wealthy or learned, grow arrogant : a wise man, by these excellencies, becomes the more humble.

༄༅ ། གཞན་ལས་འཚོལ་ཞིང་ཟས་ཞིམ་འདོད ། ། སློང་མོས་འཚོ་ཞིང་ཁེངས་པ་ཆེ །
བསྟན་བཅོས་ཤེས་མེད་རྩོད་པར་འདོད ། ། ཚོད་ཀྱི་དེ་གསུམ་བཞད་གད་རྒྱུ ། །

To seek to get from others, and yet to desire to fare on delicacies : to live by begging, and yet to have great pride : to be ignorant of literary works, and yet to wish to dispute ; these three actions make you ridiculous to others.